

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. 7. 2013 samosoudcem Mgr. Markem Stachem **t a k t o :**

Obžalovaní

1. Ing. P. B. ,

nar. XXX v XXX, okres XXX, generální ředitel, bytem XXX, okres XXX,

2. J. D. ,

nar. XXX v XXX, dělník, bytem XXX, XXX,

3. T. Š. ,

nar. XXX v XXX, okres XXX, dělník, bytem XXX, okres XXX,

j s o u v i n n i, ž e

v Krnově, okres Bruntál, v areálu firmy XXX, Ing. P. B. jako generální ředitel uvedené firmy, v rozporu s ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 309/2006 Sb. o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ve znění pozdějších předpisů a ust. § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce, nestanovil a ani nepověřil jinou osobu stanovit pracovní postupy pro přípravu nákladního železničního vozu k otryskání, včetně demontáže střechy vozu tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a umožnil zaměstnancům vykonávat takovou pracovní činnost, takže dne 25. 1. 2012 v průběhu doby od 12.00 hodin do 12.30 hodin prováděli zaměstnanci firmy J. D., T. Š., I. K. a M. Z. na nákladním

železničním vozu č. XXX, typ Tds demontáž táhel a uchycení střechy, aniž existoval stanovený pracovní postup pro tuto operaci, čímž se stalo, že J. D. a T. Š., aniž by byli obeznámeni s pracovním postupem a aniž by učinili další bezpečnostní opatření, které vychází z jejich zkušeností, profese, povahy a charakteru práce a dílčího školení, které absolvovali, odjistili pohyblivou kovovou střechu tohoto vozu, když každý z nich bez domluvy a nezávisle na druhém, T. Š. na zadní straně vozu a J. D. na přední straně vozu, vytáhli dva čepy (svorníky) zajišťující uchycení ovládacího zařízení střechy a pístu tlumiče pohybu střechy, toto provedli, aniž by byla střecha železničního vozu pevně zajištěna pod ramenem mostového jeřábu, přičemž J. D. zajistil střechu proti pádu pouze zasunutím kovové kulatiny vpředu zúžené do špice (kovový kolík) do otvoru po čepu pístu tlumiče pohybu střechy na přední straně vozu, načež kovový kolík, buď vlivem klimatických podmínek nebo vlivem dalších prováděných prací v podobě nárazů kladiva na konstrukci vozu, z otvoru vypadl, v důsledku čehož se kovová střecha samovolně otevřela a při půlkruhovém pohybu z horní části vagónu do bočního prostoru zasáhla I. K. a M. Z., přičemž I. K. utrpěl zranění a to otevřenou ránu vlasové části hlavy s dobou léčení a pracovní neschopností od 25. 1. 2012 do 11. 2. 2012 a M. Z. utrpěl zranění a to laceraci pravého jaterního laloku s dobou léčení a pracovní neschopností od 25. 1. 2012 do 11. 3. 2012, přičemž technologický postup pro takovou pracovní operaci byl upraven až následně a to v podnikové směrnici vyhotovené dne 15. 5. 2012,

t e d y

obžalovaný Ing. P. B.

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal tento čin proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

obžalovaní J. D. a T. Š.

jinému z nedbalosti způsobili těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Ing. P. B.

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

obžalovaní J. D. a T. Š.

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Ing. P. B.

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

obžalovaný J. D.

podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců**.

obžalovaný T. Š.

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) roků a 3 (tří) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **p o d m í n ě n ě odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) roků**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se v pravomocném rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 13. 5. 2013, č.j. 66T 54/2013-247, **zrušuje** výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou všichni obžalovaní společně a nerozdílně povinni zaplatit na náhradě škody poškozeným :

- České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem Ostrava-Vítkovice, Jeremenkova 11, IČ: 47672234, částku **39.369 Kč**,
- Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, se sídlem Praha 10, Kodaňská 1441/46, IČ : 47114304, částku **4.888 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Vzhledem k tomu, že obžalovaní D. a Š. se po vyhlášení rozsudku vzdali práva odvolání a to i za osoby blízké, netrvali ani na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku a v jejich případě tak učinil i státní zástupce, obsahuje tento rozsudek odůvodnění pouze ve vztahu k obžalovanému Ing. B. a dále v případě výroku o náhradě škody.

Na základě důkazů provedených u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný Ing. P. B. jednal způsobem podrobně popsáním ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Takovýto skutkový děj byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z výpovědí svědků I. K., M. Z., T. J., V. Š., J. V., D. M., M. P., J. V., L. C., Ing. M. A., Ing. Z. Š. a Ing. M. B., dále z listinných důkazů spočívajících v protokolu o ohledání místa činu, z fotodokumentací, z písemností souvisejících s vydáním věcí, výrobních příkazech, mandátní smlouvě, lékařských zprávách, zprávách státního úřadu inspekce práce, v dokumentech ze šetření společnosti VIKRA, pracovních smlouvách, v průvodním listu o osvědčení o technické kontrole, v záznamech o školení, v podnikových organizačních předpisech, sdělení společnosti XXX, výpisu pracovní činnosti, zprávě o šetření pracovního úrazu, v posudcích a zprávách k zaměstnancům, organizačních směrnících, záznamu o úrazu, výpisu z obchodního rejstříku, pověření jednatele, v zápise o přijatých opatřeních, smlouvě o výkonu funkce, v předpisech pro údržbu, bezpečnostních předpisech, organizačním a odpovědnostním řádu či zápisech o kontrole, ale také čtením výpovědi obžalovaných D., Š. a částečně i čtením výpovědi obžalovaného Ing. B..

Obžalovaný Ing. P. B. využil u hlavního líčení svého práva a odmítl k věci vypovídat.

Pouze v průběhu hlavního líčení místy reagoval na některé z prováděných důkazů, kdy vesměs trval na tom, že zaměstnanci společnosti XXX byli dostatečně proškoleni k činnosti, kterou měli provádět, a že v rámci této společnosti rovněž byla dostatečně zajištěna veškerá opatření ohledně bezpečnostních předpisů. Byly proto v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trest. řádu čteny protokoly o výsledku obžalovaného Ing. B. z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy uvedl, že se necítí být vinen z jakéhokoliv přečinu a dále popsal své postavení ve společnosti XXX s tím, že on sám je generálním ředitelem a podrobně popsal organizační strukturu svých podřízených a to mimo jiné i v linii až k provoznímu mistru V.. Podle obžalovaného první vstupní školení pracovníka společnosti spočívající v seznámení se se základními obecnými předpisy bezpečnosti práce proběhne při přejímce pracovní smlouvy, další školení po nástupu na pracoviště provádí příslušný provozní mistr a dále se pak pracovník zapracovává pod dohledem zkušenějších pracovníků označovaných jako vedoucí čty. Obžalovaný tehdy namítal, že není potřeba mít písemný technologický postup na výkon dané činnosti, tedy na přípravu nákladního železničního vozu k otrýskání včetně demontáže střechy. K tomuto podle obžalovaného slouží organizační směrnice 2/2002, 10/2005 a 3/2005. V pokračování svého výsledku v postavení obžalovaného dále pak obžalovaný uváděl, že není možno kterémukoliv z odpovědných pracovníků připisovat odpovědnost za vznik pracovního úrazu z 25. 1. 2012 a pokud jde o prováděcí směrnici PS č. 37.02 ze dne 15. 5. 2012, tato byla vypracována po daném pracovním úrazu proto, aby měla společnost pokoj.

Rovněž obžalovaný J. D. odmítl u hlavního líčení k věci vypovídat a proto i v jeho případě byl čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný se tehdy ke svému jednání doznal s tím, že popsal jak společně se spolupracovníky Š., K. a Z. byli vysláni M. P. k přípravě vagónu TDS k otrýskání. Což podle obžalovaného spočívá v odmontování těsnění svorníků, šroubů a následně i sundání střechy vagónu. Podle obžalovaného nebylo toho dne vhodné počasí na práci venku a nebylo ani možno danou soupravu umístit pod jeřáb. Sám obžalovaný vytáhl dva svorníky na jednom konci vagónu a jeden z nich nahradil kovovou kulatinou, co dělal v tu dobu obžalovaný Š., neví. Dále obžalovaný popsal, jak zaregistroval, že po nějaké době se uvolnila střecha soupravy a svezla se na poškozeného Z.. Obžalovaný trval na tom, že nikdy nebyl nikým proškolen, jak má při popsané činnosti postupovat, pouze mu tuto činnost v minulosti ukazovali zkušenější pracovníci a každý z nich to dělal jiným způsobem. Dané svorníky běžně vytahovali i bez toho, aby byla souprava pod jeřábem a střechu proti spadnutí zajišťovali kovovou kulatinou tak, jako on. Proto to tak i on sám dělal a nikdy mu nikdo neřekl, že se to tak dělat nesmí. Dokonce ani M. P., který jej u tohoto určitě viděl.

Obdobně jako jeho spoluobžalovaný také obžalovaný T. Š. odmítl u hlavního líčení k věci vypovídat a i v jeho případě byl proto čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obdobně jako obžalovaný D. se k činu doznal s tím, že popsal, jak jej společně s D., K. a Z. vyslal M. P. provést přípravu soupravy TDS na sundání střechy, přičemž podle obžalovaného se taková příprava má provádět za situace, kdy střecha vagónu není jištěna jeřábem, tato se k jeřábu připevní až po přípravě, ve chvíli, kdy se střecha z vagónu sundává. Dále obžalovaný popsal, jak on sám, když viděl, že již na jedné straně vagónu jsou již vytaženy svorníky a místo jednoho z nich je vložena kovová kulatina, vytáhl rovněž on sám svorníky na druhé straně vagónu, protože si myslel, že je to správný postup. Dále obžalovaný popsal, jak se celá střecha z vagónu svezla na jeho spolupracovníky K. a Z.. Rovněž obžalovaný Š. popřel, že by byl někdy školen k tomu, jak přesně má provádět přípravu soupravy k otrýskání a trval na tom, že mu nikdo nikdy neřekl, že při této přípravě musí být střecha jištěna pod jeřábem. On sám ten postup viděl pouze jednou, krátce po svém

nástupu do zaměstnání, kdy mu jej ukazoval jeden zkušenější spolupracovník, avšak tento postup už si přesně nepamatoval. Až den po celé události jim provozní mistr V. sdělil, že se nesmí vytažovat svorníky soupravy beztoho aniž by střecha soupravy byla jištěna jeřábem a toto je nechal potvrdit podpisem.

Svědék a zároveň poškozený I. K. popsal, jak byl vyslán pomoci spolupracovníkům D., Š. a Z. při přípravě soupravy TDS k otrýskání. Jak poté, co k soupravě přišel a stál poblíž poškozeného Z., ucítil ránu do hlavy, z níž mu následně tekla krev. Následně zjistil, že tuto ránu způsobila padající střecha soupravy. Ke svým zraněním poškozený uvedl, že měl pouze tržnou ránu na hlavě v důsledku které byl pouze hospitalizován na pozorování přes noc, poté jej přibližně dva týdny bolela hlava tak, že musel užívat léky na tlumení bolesti, po dvou týdnech tato bolest začala postupně ustupovat. Rovněž poškozený K. potvrdil, že nikdy nebyla prováděna školení k tomu, jak přesně se má postupovat v rámci přípravy dané soupravy k otrýskání, pokud u společnosti XXX probíhala školení o bezpečnosti práce, jednalo se spíše o všeobecná školení a nikoli o školení k přesnému postupu v rámci pracovní činnosti. Jemu samotnému přípravu k otrýskání soupravy ukázali vždy pouze zkušenější spolupracovníci, kteří již tuto činnost dělali. Podle poškozeného je však logické, že by se střecha soupravy neměla uvolňovat, aniž by byla zajištěna pod jeřábem. V souvislosti s utrpeným zraněním pak poškozenému byla poskytnuta ve společnosti XXX náhrada tak, že mu byla uhrazena ušlá mzda v plné výši.

Svědék a zároveň poškozený M. Z. popsal, jak byl společně se spolupracovníky Š., D. a K. vyslán k přípravě vagónu na otrýskání, jak následně na tomto vagónu měl odpalovat součásti těsnění a v jednu chvíli také pomáhal obžalovanému D. odpalovat jištění svorníku střechy soupravy. Že by ovšem někdo vytažoval tyto svorníky svědek neviděl, když stál poté vedle vagónu, udeřila jej padající střecha do zad v důsledku čehož měl svědek prasklá játra a musel být hospitalizován týden na odd. JIP a poté ještě 1-2 týdny na běžném lůžkovém oddělení, po propuštění do domácího léčení musel dodržovat klid na lůžku a dietu, což trvalo přibližně měsíc od propuštění z nemocnice. Do zaměstnání svědek nastoupil přibližně druhý týden v březnu, i poté ale nemohl vykonávat složitější práce, protože míval ještě bolesti. Od zaměstnavatele společnosti XXX svědek obdržel úplné vyrovnání ušlé mzdy a bylo mu také proplaceno bolestné. Svědek trval na tom, že nikdy neabsolvoval jakékoli školení k postupu ohledně přípravy soupravy TDS k otrýskání a on sám tehdy ani pořádně nevěděl, jak se souprava má k otrýskání chystat. Za pomoci jeřábu se podle svědka měla až sundávat střecha soupravy, oni však tuto soupravu pouze připravovali na otrýskání a tedy i na sundání střechy. Podle svědka byly na pracovišti pořádána školení ohledně bezpečnosti práce, nicméně tato se týkala vesměs obecných školení zejména ohledně ochranných pomůcek, požární ochrany a podobně. Nikdy neprobíhala školení ohledně správného provádění určitého druhu práce.

Svědék T. J., působící jako vedoucí oprav nákladních vozů ve společnosti XXX popsal organizační strukturu dané společnosti s tím, že on sám je přímým nadřízeným provozního mistra V. a jeho přímým nadřízeným je pak D. M.. Práce svědka spočívá v tom, že každé ráno provádí základní zadání činností, které mají být provedeny, následně případně organizuje své podřízené k zajištění jednotlivých pracovních úkolů, případně také dohlíží na to, aby veškeré činnosti byly včas a řádně provedeny a aby v rámci provádění takových činností byla zajišťována bezpečnost práce. Konkrétně dne 25. 1. 2012 udělil svědek pokyn M. P. k nachystání soupravy TDS k otrýskání s tím, že bližší provedení tohoto úkolu už měl zajistit právě jmenovaný P.. Pokud jde o postup, jakým pak měli konkrétní pracovníci daný úkol provést, tento je podle svědka dán výrobním příkazem, který však byl v tu dobu koncipován pouze stručně ve znění: demontáž táhel a uchycení střechy. Až po úrazu z 25. 1. 2012 se

výrobní příkazy začaly rozepisovat podrobněji, právě z důvodu daného pracovního úrazu. Podle svědka po nástupu do zaměstnání nový pracovník absolvuje obecná školení ohledně bezpečnosti a následně už jej již školí pouze příslušný mistr, který však nemá jakýmkoli způsobem stanoveno, co přesně má své podřízené učit. Samotné pracovní postupy tak jako v daném případě se podle svědka mezi zaměstnanci předávaly pouze tak, že byly noví pracovníci zaučováni ze strany pracovníků zkušenějších, kteří měli ukázat, jak se daný pracovní postup dělá. Svědek neví, zda byl někdy někdo pověřen k vypracování pracovních technologických postupů. I podle svědka J. se příprava soupravy k otrýskání musí provádět tak, že pokud se vytahují svorníky k zajištění střechy, vždy musí minimálně jeden z těchto svorníků zůstat, aby střecha nespadla, což podle něj musí vědět každý člověk.

Svědka Mgr. V. Š., personální náměstek XXX, zařadil svou pozici v rámci struktury společnosti XXX s tím, že řídí odbor personalistiky práce a mezd, je pověřen rovněž jednáním za společnost vůči ostatním institucím, případně i firmám, jako je např. společnost VIKRA, která má pro společnost XXX na starosti bezpečnost práce a požární ochranu. Za uvedenou společnost jedná podle svědka pan C., přičemž sám svědek ze své pozice zajišťuje pro školící činnost společnosti VIKRA informace pro zaměstnance o daných školeních i účast těchto zaměstnanců, učebnu, pomůcky apod. A ohledně bezpečnosti podle svědka řeší vše p. C.. V kompetencích společnosti VIKRA však podle svědka není stanovení konkrétních pracovních postupů a pokud jde o danou událost z 25. 1. 2012, pak technologický postup k činnosti od přípravy soupravy na otrýskání, byl podle svědka stanoven pouze ve výrobním příkaze. Dále svědek popsal, jak až po události z 25. 1. 2012, byly na popud společnosti VIKRA vytipovány nejzávažnější aktivity či produkty a byla vypracována směrnice 37.02 ohledně bezpečnosti práce při opravách a údržbě železničních kolejových vozidel, která však byla podle svědka vydána až jako nadstandardní opatření. Samotný pracovní úraz pak podle svědka vznikl v důsledku zanedbání technologické kázně, když podle svědka měla být střecha soupravy zajištěna jeřábem a nikoli pouze kovovou kulatinou, tuto skutečnost však svědek ví od svých kolegů z výrobního úseku. Svědek pak dále popsal způsob jak jsou zaměstnanci společnosti XXX zaškolováni s tím, že při jejich nástupu do zaměstnání proběhne pouze obecné školení a následně jsou zaměstnanci zaškolováni pro jednotlivý výkon povolání na pracovišti. Podle svědka je pak příprava soupravy na otrýskání natolik jednoduchou činností, že ke školení jejího bezpečného provádění postačí pouhý zácvik na pracovišti, ze strany zkušenějšího pracovníka. Svědek se však nebyl schopen vyjádřit k tomu, zda mají provozní mistři přesnější pokyny, jak zaškolovat pracovníky.

Svědka J. V., investiční náměstek společnosti XXX uvedl, že v současné době je z působnosti jeho pracovního úseku již vyňata kompetence bezpečnosti práce, nicméně do té doby ji měl na starosti úsek investiční. Dále svědek popsal, že bezpečnost práce na zvedacích zařízeních byla zajišťována bezpečnostním předpisem, který však neobsahoval postup, jak se má pracovat, ale spíše popisoval způsob zajištění provozuschopnosti daného technologického zařízení. Obecně podle svědka jsou ve směrnici společnosti XXX obsažena spíše technologická data než postupy, co se má přesně dělat při práci s daným zařízením. Samotné tyto postupy byly podle svědka vždy řešeny výrobními příkazy, které však neobsahují podrobnější technologický postup. Samotný podrobný postup, jak provádět konkrétní činnost, byl podle svědka zaměstnancům předáván tak, že noví zaměstnanci byli přiděleni k zaměstnancům zkušenějším, kteří je pak pro danou činnost zaučovali. O přidělení nových zaměstnanců ke zkušenějším v konkrétních případech podle svědka rozhodl četař. Bezpečnostní školení v obecnější rovině pak podle svědka zajišťuje společnost VIKRA a za tutu p. C.. Podle svědka zřejmě nikdy neexistoval přesně popsáný postup na úkony při provádění jednotlivých oprav, vzhledem k tomu, že se jedná o natolik specifickou činnost, že

podle svědka takovýto postup nelze ani shrnout, pokud jde o všechny případy. Dále je podle svědka ve společnosti vždy k dispozici bezpečnostní předpis pro konkrétní zařízení, ovšem ani v takovémto předpise není podrobně rozepsán pracovní postup, jak s daným zařízením při provádění konkrétní práce nakládat.

Svědka D. M., výrobní náměstek společnosti XXX uvedl, že pod jeho úsek spadá mimo jiné i výroba, která zahrnuje mimo jiné také opravárenskou činnost. Příмым podřízeným svědka je p. J., příмым nadřízeným pak Ing. Š.. K provádění samotných oprav jsou podle svědka vytvářeny postupy, tyto postupy jsou zaznamenány ve výrobním příkaze. Podrobnější postupy než je způsob, jakým jsou zaznamenány ve výrobním příkaze podle svědka neexistují, resp. začaly být používány až po pracovním úraze z 25. 1. 2012. Samotný podrobný postup, jak má konkrétní zaměstnanec provádět konkrétní opravu, je podle svědka zajištěn tím, že nový zaměstnanec je po svém příchodu na pracoviště přiřazen k zaměstnanci zkušenému, který mu postup předvede a tímto jej zaučí. Takového zaškolování nových zaměstnanců má podle svědka na starosti provozní mistr, který by to měl mít přímo v popisu své činnosti. Zda však sám takový mistr bývá nějak proškolen k tomu jak správně nové zaměstnance zaučovat, již svědek nebyl schopen odpovědět. Uvedená povinnost mistra je však podle svědka zajištěna směrnici, podle které musí mistr nového zaměstnance při jeho zařazení na novou práci seznámit s tím, co má udělat. V konkrétním případě projednávaného pracovního úrazu došlo podle svědka k pochybení, když střecha soupravy nebyla zajištěna jeřábem, ale pouze kovovou kulatinou, přičemž svědek uvedl, že mu doposud nebylo známo, že by si zaměstnanci takovýmto způsobem usnadňovali práci. Pokud pak jde o technologický postup, tento byl podle svědka obsažen vždy ve výrobním příkaze, což podle svědka vlastně je technologický postup, avšak tento výrobní příkaz do projednávané události byl relativně stručného znění.

Svědka M. P., působící ve společnosti XXX jako tzv. četař, stojící přímo nad obžalovanými i poškozenými popsal, jak od vrchního mistra J. dostal za úkol zajistit demontování střechy soupravy TDS, k čemuž určil oba obžalované i poškozené. Okolnosti samotného pracovního úrazu svědek zná pouze z doslechu, podle něj pracovní úraz nastal z toho důvodu, že bylo odmontováno více svorníků ze soupravy než být mělo. Svědek dále popsal, že demontáž svorníku může probíhat za situace, kdy je střecha soupravy zajištěna jeřábem, pokud však souprava není pod jeřábem, což bylo i v tomto případě, měli pracovníci odmontovat pouze některé svorníky a dva důležité svorníky měli nechat. Svědek dále popsal způsob zaškolování nových zaměstnanců na pracovišti s tím, že tito jsou vždy přiděleni, buďto provozním mistrem nebo četařem po dobu kupříkladu tří týdnů ke zkušenému zaměstnanci, který je při opravě naučí správný postup, přičemž není nějaký specifický klíč podle něhož by byli určováni konkrétní zkušení zaměstnanci. Zaškolující osobou tak podle svědka může být jakýkoli zkušenější zaměstnanec s tím, že jako zkušeného zaměstnance by svědek vybral i kupříkladu obžalovaného D.. V každém případě podle svědka neprobíhá ani neprobíhalo žádné školení k tomu, které svorníky je možné vytáhnout a které nikoliv, za předpokladu, že by střecha soupravy nebyla zajištěna pod jeřábem. Pokud pak jde o bezpečnost práce při konkrétních pracovních postupech, takovouto činnost neškolí ani p. C. coby pracovník externí agentury zajišťující bezpečnost ve společnosti, když toto je již mimo kompetenci dané firmy. Sám svědek uvedl, že on konkrétně nebyl nikým zaškolen k tomu, jak přesně při odjišťování střechy soupravy postupovat a na to, které svorníky soupravy může vytáhnout přišel pouze on sám, přičemž nikdy k tomuto nebyl jakýkoli písemný postup stanoven.

Svědka J. V., provozní mistr ve společnosti XXX uvedl, že k pracovnímu úraze došlo pravděpodobně v důsledku špatné manipulace nebo z důvodu, že demontáž nebyla prováděna

pod jeřábem. Podle svědka, pokud souprava nebyla nachystána pod jeřábem, měli pracovníci vyčkat, až se tomu tak stane, a to i pokud by četař P. pracovníky poslal, aby přípravu provedli ihned. Podle svědka probíhá příprava soupravy k otrýskání tak, že se sejme těsnění a střecha, přičemž těsnění je možno demontovat za jakýchkoli podmínek avšak střechu pouze při zajištění jeřábem. Svědek uvedl, že na soupravě je svorníků více, jsou však některé hlavní svorníky a tyto bez zajištění střechy není možno povolit. Dále svědek uvedl, že on sám poučoval všechny pracovníky, že střecha soupravy se nesmí demontovat kdekoliv jinde než pod jeřábem, kdy to však pracovníkům říkal, nebyl schopen uvést. Pracovní postup popsané činnosti podle svědka stanoven nikdy nebyl. Sám svědek nikdy nebyl pověřen k jeho vypracování. Obdobně jako svědek P., či další svědci, i svědek V. popsal způsob zaškolování nových pracovníků s tím, že toto provádí vždy zkušenější pracovníci.

Svědka L. C., pracovníka společnosti VIKRA s.r.o. uvedl, že na základě mandátní smlouvy, coby pracovník uvedené společnosti, poskytuje pro společnost XXX služby v oblasti zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. V rámci tohoto svědek jednou ročně, vždy první pracovní den koná velké školení pro zaměstnance společnosti XXX, rozdělené podle jednotlivých provozů, v rámci něhož jsou zaměstnanci seznamováni s právními a ostatními, tedy interními, předpisy ohledně hygieny práce, ochranných prostředků, rizik a podobně, stejně tak, jak jsou školeni k tomu, aby nevznikaly pracovní úrazy a nemoci z povolání, přičemž v rámci takového školení jsou spíše rekapitulovány úrazy z minulosti. Po takovémto školení podle svědka zaměstnanci spol. XXX podstupují další školení, které zajišťuje provozní mistr, který rovněž zajišťuje seznámení podrobnými postupy v rámci pracovní činnosti. Popis samotných pracovních postupů tak podle svědka není předmětem činnosti jeho osoby, coby pracovníka spol. VIKRA s.r.o. Dále činnost svědka spočívá v preventivních prohlídkách pracovišť či kontrolách pracovišť, případně sestavování postupu pro správné a bezpečné ovládání nových zařízení a v rámci tohoto zejména sestavování požadavků na obsluhu zařízení, umístění zařízení na pracovišti, či zajištění bezpečných přístupů k takovémuto zařízení. Samotné pracovní postupy tedy nezajišťuje společnost svědka, tyto jsou podle svědka popsány ve výrobních příkazech, které ovšem jeho společnost rovněž nemá na starosti. Pokud jde o správný postup při přípravě soupravy na otrýskání, tento podle svědka nebyl před pracovním úrazem stanoven písemně, ale pracovníci o takovém postupu byli zaškolováni zkušenějšími kolegy. K samotnému pracovnímu úrazu pak podle svědka došlo shodou nepříznivých okolností. Sám svědek pak po pracovním úraze spolupracoval na vzniku nové směrnice, která má zajistit, aby k podobnému pracovnímu úrazu již v budoucnu nedošlo.

Svědkyně Ing. M. A., inspektorka práce v oblasti pracoviště v Ostravě, popsala okolnosti za nichž byla pověřena kontrolou bezpečnosti práce spol. XXX v souvislosti s pracovním úrazem ze dne 25. 1. 2012. Podle svědkyně bylo opatřením vycházejícím z provedené kontroly, uloženo zaměstnavateli, vypracovat podrobnější pracovní postupy, přičemž podle svědkyně byl tedy v rámci kontroly zjištěn nedostatek v podobě nedostatečné organizace práce a nestanovení pracovních postupů tak, aby byla dodržena bezpečnost práce na pracovišti. Při samotné kontrole svědkyně jednala s p. C. a Š., kteří jí uváděli, že pracovní postupy v konkrétním případě stanovoval mistr, když však žádala o předložení těchto postupů, tak jí nebyli schopni doložit žádnou dokumentaci. Svědkyně neví na základě čeho měl být takovýto mistr zmocněn k vypracovávání postupů, toto má podle svědkyně určovat zaměstnavatel.

Svědka Ing. Z. Š., výkonný ředitel spol. XXX a přímý podřízený obžalovaného Ing. P. B. popsal, jaká činnost společnosti spadá pod úsek, který on sám vede. Když pod tento úsek

spadá i provádění oprav. Samotné opravy se podle svědka provádí v souladu s udržovacím řádem, což je rozsah údržby vozidla, který má zajistit, aby vůz byl bezpečný v provozu, avšak nezajišťuje již samotný pracovní postup k provedení opravy tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti pracovníků opravu provádějících. Jediným předpisem v němž je uvedeno, jak se má daná oprava provádět, je podle svědka výrobní příkaz, jiný předpis, kde by bylo popsáno jak přesně konkrétní činnost provádět, podle svědka nebyl. Výrobní příkazy podle svědka tvoří technologové, kteří rovněž spadají pod úsek řízený svědkem. Technologové zajišťují technologickou část tak, aby byla v souladu s udržovacím předpisem, když ale udržovací předpis není popisem pracovní činnosti a technologové neřeší bezpečnost práce. Podle svědka bezpečnost pracovníků při provádění jednotlivých oprav je řešena zaškolením na určitém výrobním úseku ze strany zkušenějších pracovníků tak, jak už tuto činnost popisovali předchozí svědci. Bezpečnost práce podle svědka mají na starosti pan Š. a spol. VIKRA s.r.o. Podle svědka je příprava soupravy k otrýskání činností, kterou by měli provádět pouze kvalifikovanější zaměstnanci a není potřeba v takovém případě už provádění podobné činnosti zajišťovat jinak než zaškolením pracovníků. V daném případě podle svědka byl pracovní postup chybný vzhledem k tomu, že byla odjišťována střecha soupravy aniž by byla zajištěna jeřábem. Podle svědka se jedná o práci, která už počítá s určitou zkušeností zaměstnanců a je podmíněna znalostí práce.

Svědék Ing. M. B., obchodně-technický náměstek spol. XXX, který je přímým podřízeným Ing. Z. Š., popsal technologický postup jako soupis operací, které slouží k dosažení výkonu práce na výrobku s tím, že oprava a údržba nespadá pod technologické postupy. Technologický postup je pak podle svědka rozepsán do výrobních příkazů a v případě oprav se výrobní příkazy tvoří podle toho, co vyžaduje smlouva či právní předpisy. Podrobnější rozepsání popisu činnosti v rámci výrobního příkazu podle svědka nespadá pod technologický úsek, ale je to už záležitostí konkrétní čtyř pracovníků, kteří daný úkol provádí.

Obžalovaného usvědčují rovněž listinné důkazy. Situace na místě, včetně vzhledu soupravy TDS po uvolnění její střechy, je zřejmá z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací. Z protokolu o vydání věci i z protokolu o ohledání věci, doplněného o fotodokumentaci je patrný vzhled kovové kulatiny, kterou obžalovaný D. použil k zajištění střechy soupravy proti pádu. Podle mandátní smlouvy ze dne 1. 8. 2007 uzavřené mezi spol. XXX jednajícím prostřednictvím obžalovaného Ing. P. B. a VIKRA služby s.r.o. se společnost VIKRA služby s.r.o. zavázala zajistit pro společnost XXX úkoly v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při práci zaměstnanců, přičemž z jednotlivých bodů tak, jak jsou stanoveny úkoly mandátáře podle dané smlouvy vyplývá, že spol. VIKRA služby s.r.o. měla poskytovat zejména služby poradenské, školicí, kontrolní příp. i organizační a pomocné, nicméně jak vyplývá z výčtu jednotlivých úkonů, stanovování bezpečných pracovních postupů ze strany uvedeného mandátáře v dané smlouvě zakotveno výslovně není, když povinnosti mandátáře byly stanoveny spíše v obecnější rovině bezpečnosti práce, jako je používání ochranných pomůcek, zásady obecného bezpečného chování zaměstnanců na pracovišti v souladu s právními předpisy, dodržování protipožárních zásad, kontrola platnosti oprávnění ke specifické kvalifikované činnosti apod. mandátář, který za společnost VIKRA služby s.r.o. následně prováděl místní šetření k příčinám vzniku úrazu, přičemž výsledky šetření jsou shrnuty v písemných materiálech, které byly v průběhu hlavního líčení rovněž konstatovány a kterými jsou záznamy o úrazu, protokoly o vyjádření osob, lékařské posudky, fotodokumentace a zejména zpráva o šetření pracovního úrazu v níž je podle šetření uvedené společnosti spatřována jako příčina úrazu, nárazy kladiva na konstrukci soupravy a povětrnostní vlivy v důsledku kterých došlo k vypadnutí kovové kulatiny zajišťující střechu soupravy proti pádu, což však podle šetření uvedené společnosti nebylo možno předpokládat,

přičemž tímto měl být ze strany obžalovaného D. porušen správný postup spočívající v tom, že alespoň jeden svorník měl být ponechán na místě, příp. že střecha před vytažením posledních dvou svorníků měla být zajištěna mostovým jeřábem. Výsledkem pak bylo mimo jiné i doporučení vyhotovit písemný postup ke správnému způsobu demontáže střechy dané soupravy. Podle zpráv Státního úřadu inspekce práce vyplývá, že u spol. XXX byla prováděna kontrola zaměřená na dodržování povinností ohledně stanovení pracovní doby a doby odpočinku a k zajištění bezpečnosti práce, kterou bylo zjištěno porušení společnosti, coby zaměstnavatele, § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 309/2006 Sb. a § 103 odst. 1 písm. f) zákoníku práce tím, že nebyly stanoveny pracovní postupy pro přípravu nákladního železničního vozu k otrýskání tak, aby zaměstnanci provádějící práce nebyli ohroženi padajícími předměty. Správní řízení však s danou společností zahájeno nebylo. Jednotlivé lékařské zprávy a další zdravotní materiály dokládají zranění, které utrpěli poškození K. a Z. s tím, že v případě poškozeného K. byla zjištěna otevřená rána vlasové části hlavy s dobou léčení do 11. 2. 2012, projevující se bolestmi hlavy po dobu přibližně 2 dnů s postupným odezníváním potíží a v případě poškozeného Z. bylo zjištěno roztržení pravého laloku jater s dobou léčení do 11. 3. 2012 s tím, že poškozený byl po dobu 6-ti týdnů omezen v běžném způsobu života, nutnosti klidového režimu a omezením jídelníčku. Zranění poškozených je doloženo rovněž záznamy o úrazu či hlášením pracovního úrazu. Osobám poškozených i obžalovaných, coby zaměstnanců spol. XXX, byly doloženy rovněž pracovní smlouvy a související materiály či zprávy zaměstnavatele z nichž vyplývá, po jakou dobu, na jakém úseku, jmenovaní působili. Formulář záznamu o vstupním školení, které podstupují nastupující zaměstnanci společnosti, dokládá, že zaměstnanci byli seznámeni mimo jiné s nutností dodržovat zásady bezpečných pracovních a technologických postupů s nimiž byli seznámeni, jakož i s dalšími zásadami bezpečného chování na pracovišti, přičemž je však zřejmé, že dané proškolení bylo čistě obecného charakteru a nezahrnuje školení zaměstnanců ohledně specifických pracovních postupů. V trestním spise jsou rovněž založeny výrobní příkazy, přičemž z těchto je zřejmé, že do doby pracovního úrazu byly, v případě činnosti, kterou prováděli obžalovaní a poškození, výrobní příkazy koncipovány velice stručně, když kupříkladu na výrobním příkazu ze 17. 1. 2012 je pouze uvedeno demontáž tahel a uchycení střechy, bez bližšího popisu této činnosti a až následně po uvedené události byly výrobní příkazy koncipovány podrobněji s popisem, jak má být daná činnost provedena tak, aby nedošlo k ohrožení zdraví či života zaměstnanců. Podrobnější popis pracovních činností souvisejících s demontáží střechy či přípravy soupravy na otrýskání nevyplývá ani z průvodního listu oprav či podobných dokladů k dané soupravě. Podle jednotlivých záznamů o uvedených školeních je zřejmé, že zaměstnanci spol. XXX byli pravidelně proškolení mimo jiné i ohledně bezpečnosti práce jednak pracovníky spol. VIKRA s.r.o a v případě obžalovaných i poškozených i ze strany provozního mistra V.. Jak ovšem vyplývá ze záznamu z daných školení a to mimo jiné i toho ze dne 2. 1. 2012, v průběhu takových školení nebyli zaměstnanci seznamováni se správným pracovním postupem v případě přípravy soupravy TDS k oprýskání, když daná školení byla koncipována spíše v obecnějším duchu, zaměstnanci byli především seznamováni s právními předpisy či směrnici zajišťujícími bezpečnost a ochranu zdraví při práci. V průběhu daných školení byli jmenovaní zaměstnanci seznámeni mimo jiné i s organizační směrníci č. 2/2002 týkající se nakládky a vykládky vozidel mimo jiné, přičemž však bezpečnostní opatření uváděné v příloze dané směrnice směřují spíše k zajištění bezpečné obsluhy jeřábu a nikoliv v přípravě zařízení, jehož součástí mají být předmětem manipulace jeřábem. Popsané skutečnosti není možno vyčíst ani z podnikového organizačního předpisu č. 3/2003, zabývajícího se systémem bezpečné práce s mostovým jeřábem, když daný předpis se zabývá spíše správným používáním jeřábu a v případě zařízení, jehož součástí měla být jeřábem manipulována nějak blíže nerozepisuje jeho přípravu, když pouze uvádí, že mostový jeřáb slouží mimo jiné i k montáži a demontáži

rozměrných dílů, jako jsou střechy vagónů či kopule. I pokud tedy byli obžalovaní i poškození seznámeni s daným předpisem a prošli tedy školení obsluhy jeřábu a vazačů břemen, podle daných písemností nebyli zároveň proškoleni v tom, ve kterých případech musí být jeřáb použit a nelze použít jiný způsob manipulace ani jak správně připravit soupravu TDS k otrýskání nebo k demontáži střechy. Předpis pro údržbu a opravy železničních nákladních vozů, vydaný společností České dráhy, obsahuje spíše údaje ohledně toho, jak se zařízením zacházet, aby bylo funkční, fungovalo bezpečně, ale neobsahuje již údaje zpracovávající pracovní postup, tedy činnost, jak popisovaného stavu dosáhnout. Daný pracovní postup vztahující se k bezpečnému provedení přípravy soupravy TDS k otrýskání není stanoven ani organizační směrnicí č. 2/97 nazvanou jako „Pravidla k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v kolejisti a při posunu na technologických kolejích“, když v tomto předpise jsou uvedeny spíše činnosti, kterých se při pracích v kolejisti vyvarovat a nejsou zde uváděny vesměs konkrétnější pracovní postupy k provedení určitých pracovních úkolů, případně jsou popisovány pouze postupy pro bezpečné provádění úkolů jiného charakteru jako je posun drážních vozidel, bezpečnostní předpis BP č. 29.01.02 nazvaný jako „Systém bezpečné práce na střechách kolejových vozidel“ účinný od 1. 12. 2008, rovněž zahrnuje jakýkoli bližší popis správného provádění přípravy soupravy TDS k otrýskání, případně postup k sejmutí střechy soupravy TDS. Výše nadepsané postupy podrobněji neřeší ani organizační směrnice ředitele společnosti č. 2/2002 nazvaná „Vyhledávání hodnocení a eliminace rizik“, když v příloze dané směrnice jsou související materiály k věci, pouze ohledně ruční manipulace s břemeny, kde je pouze obecně uvedeno, jak při ruční manipulaci s břemeny postupovat, avšak není zde již uvedeno, při kterých činnostech je nutno používat zajištění jeřábem a dále kolonky nazvané jako „manipulace s břemeny“, „příslušenství je zvedání“, zde jsou pouze popsány zásady správného používání nástrojů sloužících ke zvedání břemen, aniž by zde bylo stanoveno, kdy je nutno takováto zařízení používat. Podobná situace je pak i v případě organizační směrnice ředitele podniku č. 10/2005 nazvaná jako „Systém bezpečné práce pro provoz, obsluhu, údržbu a zkoušení zdvihacích zařízení“. I zde jsou shrnuty toliko zásady bezpečného užívání jeřábu a ostatních zařízení určených ke zvedání břemen, aniž by bylo stanoveno, kdy je nutno takováto zařízení přesně použít nebo jak postupovat při činnosti, kterou měli za úkol provádět obžalovaní a poškození. Obdobná situace je rovněž v případě organizační směrnice ředitele podniku č. 03/2005 nazvaná jako „Místní provozní bezpečnostní předpis pro pohyb zaměstnanců na vlečce a technologických kolejích, údržbu a posun bez lokomotivy“, která se zabývá spíše činnostmi a bezpečnostními riziky v případě pohybu vozidel, než postupy při opravách samotných těchto vozidel. Bezpečnostní předpis BP č. 37.01.03 nazvaný jako „Systém bezpečné práce - mostový jeřáb“, účinný od 1. 10. 2010 shrnuje pouze obdobné skutečnosti, jako již výše zmíněný předpis č. 3/2003. Konečně až prováděcí směrnicí PS č. 37.02 nazvanou jako „Bezpečnost práce při údržbě a opravách kolejových vozidel“, účinnou od 15. 5. 2012 a vydanou 14. 5. 2012, byl stanoven mimo jiné i správný postup při výkonu demontáže či montáže střechy vozu TDS s ohledem na možná bezpečnostní rizika při výkonu dané práce a byly touto směrnicí popsány i další činnosti, při kterých by rovněž mohlo vzniknout nebezpečné ohrožení života či zdraví pracovníků, když v předchozích předpisech postup při provádění takovýchto činností upraven nebyl. Podle výpisu z obchodního rejstříku je obžalovaný Ing. P. B. jednak jednatelem společnosti XXX, a jednak je v této společnosti jedním z osmi společníků. Do funkce generálního ředitele uvedené společnosti byl obžalovaný Ing. P. B. aktuálně ustanoven smlouvou o výkonu funkce ze dne 19. 12. 2008. Podle doloženého organizačního a odpovědnostního řádu ze dne 15. 5. 1997, je ředitel, mimo jiné, povinen stanovit systém vytváření technických norem pro výrobu, dopravu, zásobování i údržbu a o takovémto systému zajištění technických norem ředitel rovněž rozhoduje. Z jednotlivých doložených pracovních smluv, pověření, či popisu pracovní činnosti osob T. J.,

J. V. či D. M., ale ani z výše zmíněného odpovědnostního a organizačního řádu nevyplývá, že by byla jiná osoba než je ředitel zodpovědná za zajištění toho, aby se pracovní postupy, vedoucí mimo jiné i k zajištění ochrany pracovníků před padajícími předměty tak, jak předpokládá právní úprava, když ani provozní mistr J. V. nemá v popisu pracovní činnosti zajištění bezpečnosti pracovníků na pracovišti s výjimkou odpovědnosti za používání ochranných pomůcek.

Přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti se podle § 147 odst.1, 2 trestního zákoníku dopustí ten, kdo jinému z nedbalosti způsobí těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce nebo uloženou mu podle zákona.

V dané trestní věci je zcela nepochybné, že poškození I. K. a M. Z. utrpěli pracovní úraz v důsledku toho, že je zasáhla spadnuvší střecha soupravy TDS, na které prováděli přípravu na otrýskání. V případě poškozeného I. K. došlo k újmě na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trest. zákoníku, avšak v případě poškozeného M. Z. došlo k těžké újmě na zdraví v podobě poškození důležitého orgánu a delší dobu trvající poruchy zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e), i) trest. zákoníku, když u tohoto poškozeného došlo k poranění jater, coby důležitého orgánu, v důsledku čehož byl v běžném způsobu života po dobu delší než 6 týdnů omezen a takovouto dobu je již nutno považovat za delší dobu trvající poruchu zdraví v souladu s uznávaným výkladem daného ustanovení trestního zákoníku. Z provedeného dokazování má soud zato, že ke vzniku zranění u obou poškozených došlo z toho důvodu, že obžalovaní Š. a D. nezajistili střechu soupravy dostatečným způsobem a tato střecha se proto svezla na oba poškozené. Vzhledem k tomu za vznik zranění obou poškozených mohou oba jmenovaní obžalovaní tak, jak je ostatně konstatováno i ve výroku tohoto rozsudku, když i oba obžalovaní se ke svému pochybení přiznali. Bylo však úkolem soudu stanovit, zda ještě i jiná osoba než výše jmenovaní je zodpovědná zejména za vznik těžké újmy na zdraví u poškozeného Z..

Podle § 103 odst. 1 písm. f) zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce je zaměstnavatel povinen zajistit zaměstnancům podle potřeb vykonávané práce dostatečné a přiměřené informace a pokyny o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů, zejména formou seznámení s riziky, výsledky vyhodnocení rizik a s opatřeními na ochranu před působením těchto rizik, která se týkají jejich práce a pracoviště. Podle § 5 odst. 1 písm. b) zák. č. 309/2006 Sb., je zaměstnavatel povinen organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci nebyli ohroženi padajícími nebo vymrštěnými předměty nebo materiály.

Zaměstnavatelem v této trestní věci je spol. XXX, za kterou jednájí její tři jednatelé. Základním představitelem dané společnosti je ovšem generální ředitel, což je tedy i osoba odpovědná za splnění svých povinností podle výše uvedených zákonů. Skutečnost, že je to právě ředitel, kdo musí stanovit systém vytváření technických norem, mimo jiné i pro údržbu, a kdo rozhoduje o systému zajištění takovýchto technických norem, je dána i organizačním a odpovědnostním řádem společnosti XXX. Byl to tedy právě obžalovaný Ing. P. B., který v dané věci coby zaměstnavatel měl povinnost zajistit výše citovaná zákonná ustanovení tak, aby zajistil dostatečně bezpečné provádění pracovních úkolů zaměstnanci společnosti a tímto aby předcházel škodám na zdraví či životech zaměstnanců. Ani z výpovědi samotného obžalovaného z přípravného řízení či z jeho reakcí v průběhu hlavního líčení, ani z jednotlivých výše rozepsaných listinných důkazů nevyplývalo, že by daným úkolem podle

výše rozepsaných zákonných ustanovení jednoznačně pověřil konkrétní osobu, na kterou by v rámci struktury společnosti přenesl odpovědnost za splnění uvedených zákonných ustanovení. Jak vyplývá z jednotlivých směrnic či bezpečnostních předpisů, pracovní postupy ohledně správného výkonu demontáže střechy, příp. přípravy soupravy TDS k otrýskání, nebyly písemně stanoveny a v písemné podobě se s těmito zaměstnanci, kteří danou činnost měli provádět, tedy nemohli seznámit. Podle záznamu školení i podle výpovědi svědků, zejména C. či V., ale rovněž i Z., K. a P. i obžalovaných Š. a D., nebyla součástí jakýchkoliv školení informace o tom, jak bezpečně provádět určité pracovní činnosti, zejména přípravu soupravy TDS k otrýskání, příp. přípravu demontáže střechy dané soupravy, tudíž s danými pracovními postupy nebyli zaměstnanci společnosti XXX seznámeni prokazatelným způsobem ani ústní formou v rámci školení a to ani v rámci školení pořádaných pracovníky společnosti VIKRA služby s.r.o., coby smluvním partnerem spol. XXX, když stanovení pracovních postupů k zajištění bezpečného provádění pracovních úkolů nemělo být předmětem činnosti spol. VIKRA služby s.r.o. pro spol. XXX. Jak vyplývá z výpovědi téměř všech svědků u hlavního líčení, ale jak vyplynulo i ze čtených výpovědí obžalovaných Š. a D., ale ostatně i z čtené výpovědi samotného obžalovaného B., jediný způsob, jakým mohli být zaměstnanci spol. XXX seznámeni se správným pracovním postupem v rámci přípravy soupravy TDS k otrýskání včetně demontáže střechy, bylo jejich zapracování pod dohledem zkušenějšího zaměstnance. Společností XXX však nebyl vydán žádný jednoznačný pokyn v tom, kdo přesně a jakým způsobem má nezaučené zaměstnance zaškolenovat, přičemž zaškolení nových zaměstnanců neměl v popisu pracovní činnosti ani provozní mistr V.. Ze strany vedení spol. XXX tak nebyla vůbec žádná kontrola nad tím, jak kvalitní osoby nezpracované zaměstnance zaučují a dokonce ani jakým způsobem tak činí, když ani tito tzv. zkušení zaměstnanci nebyli k daným pracovním postupům připraveni jinou formou, než opět ze strany zkušenějšího pracovníka. Jak vyplývá z výpovědí obžalovaných D. a Š., ale i svědků Z. a P., bylo vícero způsobů, jak probíhala příprava soupravy k otrýskání, či jak bylo možno zajistit střechu soupravy proti pádu, když běžně se v praxi používaly způsoby, jako zajištění střechy jeřábem, odmontování pouze nedůležitých svorníků či vymontování všech svorníků a zajištění některých z nich kovovou kulatinou, což byl nepochybně postup značně riskantní. Je tedy zřejmé, že tím, že nebyl stanoven jednoznačný postup seznamování zaměstnanců s postupem, jak správně a bezpečně provádět přípravu soupravy TDS k otrýskání, bylo vyvinuto zaměstnanci vícero způsobů, jak tuto činnost provádět a vzhledem k tomu, že nebyl ani zajištěn způsob zaškolení nových pracovníků, docházelo k tomu, že pracovníci, kteří používali nevhodné způsoby dané pracovní činnosti v těchto způsobech dále zaučovali nové zaměstnance. Toto je zřejmé i z výslechu tzv. četaře M. P., který uvedl, že jako zkušeného zaměstnance, který by mohl školit nováčky, by označil i obžalovaného D., přitom to byl právě obžalovaný D., který přípravu soupravy k otrýskání prováděl krajně nevhodným způsobem. Jestliže pak i generální ředitel coby osoba odpovědná za stanovení bezpečných pracovních postupů mimo jiné i v této oblasti pracovní činnosti, věděl o tom, že probíhá takovýto způsob zaškolování a žádným způsobem se nesnažil takovýto způsob regulovat tak, aby bylo zajištěno jednak dostatečné povědomí tzv. zkušených zaměstnanců o tom, jak správně popsany pracovní postup provádět a jednak, aby bylo zajištěno zaškolování nových pracovníků pouze kvalitními osobami, nese i obžalovaný Bezruč odpovědnost na tom, že ani obžalovaný D. a Š. nebyli dostatečně seznámeni se správnými a bezpečnými pracovními postupy v případě přípravy soupravy TDS k otrýskání. Jak vypověděl svědek C., takováto činnost, tedy stanovování pracovních postupů, nebyla náplní společnosti VIKRA služby s.r.o., což obžalovaný B., coby generální ředitel a osoba, která s uvedenou společností sjednávala mandátní smlouvu, musel vědět. Bylo tedy nutností ze strany nejužšího vedení společnosti, jmenovitě ze strany obžalovaného B., zajistit takovouto činnost jiným způsobem, což však neučinil ani v žádném písemném předpisu či směrnici, ani pověřením jiné osoby, a za těchto

okolností ani sjednáním společnosti, která se v rámci mandátní smlouvy měla určitým způsobem podílet přinejmenším částečně na zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Obžalovaný B. tak nesplnil své povinnosti zaměstnavatele, vyplývající z výše rozepsaných zákonných ustanovení. Jediný popis činnosti, která se měla provádět, byl obsažen v tzv. výrobních příkazech, nicméně tyto byly až do doby celé projednávané události jen velice kusé a v žádném případě neobsahovaly popis správného pracovního postupu. Pokud jde o námitky obhajoby, že příprava soupravy TDS k otrýskání byla velice jednoduchou činností, kterou by bylo možno přirovnat kupříkladu k výměně žárovky, tak se jedná o značné bagatelizování celé záležitosti a srovnávání dvou naprosto nesrovnatelných činností. Už ze své podstaty je železniční souprava technicky poměrně komplikovaným předmětem, u něhož je zřejmé, že běžný člověk, a to i relativně vysoké inteligence, bez řádného proškolení sotva může vědět jak takovou činnost, jakou je příprava dané soupravy k otrýskání, správně provádět. Že se jedná o relativně složitou činnost je zřejmé i z výpovědi svědka Š., který uvedl, že k takovéto činnosti je potřeba dostatečná znalost práce i zkušenost, či z výpovědi svědka P., který popisoval, které svorníky je možno vytáhnout a které nikoli, což sotva bude vědět osoba, která není dostatečně proškolená v dané činnosti. Soud nemá pochyb o tom, že k provádění popsané činnosti je skutečně nutno dostatečného proškolení a jak bylo vidět v daném případě, to, že se zaměstnancům spol. XXX, jmenovitě obžalovaným Š. a D., takového proškolení nedostalo v dostatečně kvalifikované podobě, mělo za následek, že došlo ke shora popsanému pracovnímu úrazu u poškozených K. a Z.. Jestliže pak dostatečné proškolení ani správné pracovní postupy v dané společnosti nezajistil obžalovaný B. v pozici generálního ředitele, tedy v postavení zaměstnavatele, nese i tento obžalovaný svůj díl viny na vzniku zranění obou poškozených, přinejmenším ve formě tzv. nevědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a vzhledem k tomu, že svým jednáním obžalovaný zároveň porušil i přinejmenším výše rozvedená zákonná ustanovení, dopustil se obžalovaný B. přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trest. zákoníku.

V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně lidského života a zdraví. Soud rovněž hodnotil způsob provedení přečinu, kdy jako přitěžující okolnost je možno spatřovat skutečnost, že v důsledku jednání obžalovaného došlo k újmě na zdraví hned u dvou osob, i když pouze v případě jedné osoby byly naplněny podmínky tzv. těžké újmy na zdraví. Nicméně i faktické naplnění přečinu podle § 148 odst. 1 trest. zákoníku, který však byl ustanovením § 147 trestního zákoníku konzumován, a jehož se obžalovaný dopustil vůči poškozenému K., jistým způsobem obžalovanému přitěžuje. Ve prospěch obžalovaného je pak možno vyhodnotit tu skutečnost, že žádná ze zraněných osob si zřejmě neponese z celé události trvalých následků po zdravotní stránce, že se společnost XXX, jíž je obžalovaný představitelem, zasadila i o odškodnění obou poškozených, že společnost relativně krátce po celé události zajistila úpravu zmíněných pracovních postupů tak, aby již k podobným událostem nedocházelo, i skutečnost, že ve společnosti XXX nebyly bezpečnostní předpisy jako celek opomíjeny, naopak byla jim věnována pozornost, i když ne v potřebném a zákonem stanoveném rozsahu. K osobě obžalovaného soud zjistil, že se jedná o osobu doposud netrestanou, která se, coby generální ředitel obchodní společnosti, těší relativně vysokému společenskému statusu.

S přihlédnutím k osobě obžalovaného je nepochybné, že v daném případě je možno působit toliko výchovným trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem. V případě přečinu podle § 147 odst. 2 trest. zákoníku bylo možno ukládat trest odnětí svobody v rozmezí 6-ti měsíců až 4 roků. S přihlédnutím k osobě obžalovaného, k výše rozepsaným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, ale i s přihlédnutím k postoji obžalovaného k celé věci, pak soud

uložil ještě relativně mírný trest ve výši dvojnásobku dolní hranice zákonné sazby a tedy trest odnětí svobody v trvání 12-ti měsíců, přičemž zkušební doba v trvání 2 roků se v případě obžalovaného B. jeví dostatečnou pro další sledování jeho jednání. Samotná zkušební doba podmíněného odsouzení začíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude ze strany soudu sledováno, zda obžalovaný vede řádný život, přičemž pokud tak neučiní, bude rozhodnuto, a to případně i v průběhu zkušební doby o tom, že se původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykoná.

K trestnímu řízení se včas a řádně s nárokem na náhradu škody připojili poškození Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s částkou 39 369,- Kč, coby nákladům vynaloženým na léčbu poškozeného Z. a Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR s částkou 4 888,- Kč, coby náklady na léčení poškozeného K.. Vzhledem k tomu, že není pochyb o tom, že dané náklady byly vynaloženy na léčbu osob, zraněných v souvislosti s projednávanou trestnou činností a že na vzniku popsané škody tak mají svůj díl všichni tři obžalovaní, bylo všem obžalovaným v souladu s ustanovením § 228 odst.1 trest. řádu uloženo nahradit společně a nerozdílně těmto poškozeným škodu v plném uplatněném rozsahu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Okresní soud v Bruntále
dne 16. 7. 2013

Mgr. Marek Stach, v.r.
-samosoudce-

Za správnost vyhotovení:
Pavλίna Gondeková